

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3129/2020
31.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Татјана Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд - Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1772/18 од 25.10.2019. године, у седници одржаној 31.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1772/18 од 25.10.2019. године у делу одлуке о трошковима поступка, као о изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 1772/18 од 25.10.2019. године и пресуда Основног суда у Прокупљу П 415/18 од 11.06.2018. године у делу одлуке о трошковима поступка тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Национална служба за запошљавање Београд, Филијала Прокупље да тужиоцу АА из ... накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 21.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и другостепеног поступка у износу 12.000,00 динара, све у року од 15 дана, док се део захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова првостепеног поступка од пресуђења до извршности пресуде **ОДБИЈА** као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара, у року од 15 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 415/18 од 11.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду ПИО по стопи која буде важила на дан уплате и то на појединачно наведене новчане износе за период од новембра 2013. године закључно са априлом 2014. године, (све ближе описано у овом ставу изреке). Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу у ком је тражио да суд обавезе тужену Националну службу за запошљавање Београд, Филијала у Прокупљу, да тужиоцу достави доказ о уплати доприноса. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1772/18 од 25.10.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и првостепена пресуда је потврђена у ставовима првом и трећем изреке.

Против решења о трошковима поступка садржаног у првостепеној пресуди, које је потврђено другостепеном пресудом, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП због разматрања правног питања и уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...87/18), на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужилац је тужбом тражио да се тужена обавезе да уплати припадајуће доприносе пензијског и инвалидског осигурања. Нижестепеним пресудама усвојен је тужбени захтев, па је тужена обавезана да у корист тужиоца надлежном фонду уплати доприносе по стопи која ће важити на дан уплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Став другостепеног суда је да је тужилац доприносе могао потраживати и у ранијем поступку у којем је потраживао разлику накнаде за случај незапослености.

По оцени Врховног касационог суда основано се ревизијом тужиоца указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепених одлука којима је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. ставом 1. ЗПП да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак нижестепених судова да трошкови овог поступка нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је преиначио првостепену и другостепену одлуку у делу о трошковима поступка тако што је обавезао тужену да тужиоцу на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати износ од 21.000,00

динара. Наведени износ обухвата награду пуномоћнику за састав тужбе у износу од 6.000,00 динара и награду пуномоћнику за заступање на два одржана рочишта (05.04.2018. године, 11.06.2018. године) у износима од по 7.500,00 динара. На износ накнаде трошкова првостепеног поступка тужиоцу је досуђена законска затезна камата од извршности пресуде до исплате, а одбијен је део захтева од пресуђења до извршности пресуде, јер тужена долази у доцњу тек када одлука о трошковима парничног поступка постане правноснажна и када протекне рок за њено добровољно испуњење. Дакле, долазак тужене у доцњу се у оваквој ситуацији подудара са тренутком када одлука суда којом је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове постане извршна, што даје право тужиоцу да од тужене потражује и затезну камату почев од извршности пресуде, у складу са одредбом члана 277. става 1. ЗОО. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара који се односи на награду пуномоћнику за састав жалбе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 416. става 1. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Како је тужилац успео у поступку по ревизији, овај суд је применом члана 165. става 2. у вези чланова 153. и 154. ЗПП обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара који се односи на награду пуномоћнику за састав ревизије.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић